

1'2 JUL. 2018

CP
20 JULIOL 2018
9.12

13:23h.

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL DE LA CUP DE TARRAGONA AL PLENARI MUNICIPAL EN DEFENSA DE LA REPÚBLICA DEL SÀHARA OCCIDENTAL

El Sàhara Occidental pateix un dels conflictes més antics i oblidats del món. L'any 1975, el darrer govern franquista va signar el repartiment del país entre Marroc i Mauritània i deixà a la seva sort una població que des de finals dels 60 reclamava la independència nacional. El Sàhara Occidental esdevingué un dels darrers territoris que queda al mapa pendent de descolonització segons els paràmetres de Nacions Unides.

La invasió marroquina del Sàhara Occidental després de la signatura dels acords de Madrid es va produir sota la pressió de la Marxa Verda organitzada per la monarquia marroquina i malgrat les continuades resolucions de Nacions Unides que reclamaven a l'Estat espanyol l'organització d'un referèndum d'autodeterminació sobre el futur del territori.

Els sahrauís, en defensa dels seus drets, iniciaren la resistència armada que donà pas a una guerra que durà gairebé 15 anys i que implicà que una part important de la població Saharai es traslladés als que seran els camps de refugiats de Tindouf al sud d'Algèria. L'any 1976, des de l'exili, es creà la República Àrab Saharai Democràtica (RASD). El 6 desembre de 1991 es firmaren els Acords de Pau entre el Frente Polisario i el Marroc amb l'auspici de Nacions Unides. En aquests acords es determinà que hauria de desenvolupar-se un referèndum d'autodeterminació sota control de les Nacions Unides. Naixia la Missió de les Nacions Unides per a la realització del referèndum al Sàhara Occidental (MINURSO).

Les traves del govern marroquí i la incapacitat de la comunitat internacional han fet que avui, 43 anys després de l'inici del conflicte encara no s'hagi portat a terme aquest referèndum. Actualment, mentre una part de la població sahrauí malviu en unes

condicions precàries en camps de refugiats en la part més hostil del desert d'Algèria, l'altra part de la població viu sotmesa a la repressió i la vulneració constant dels drets humans als territoris ocupats del Sàhara Occidental. Les forces d'ocupació militars i policials es dediquen específicament a la persecució de qualsevol signe d'identitat sahrauí. Al llarg d'aquests anys han estat centenars els presoners sahrauís desapareguts, milers els empresonats i apallissats, els condemnats en tribunals sense cap garantia processal. En tots els casos per expressar la seva identitat, per reclamar millores socials, per demanar la fi de l'ocupació i l'espoli dels recursos naturals, i la celebració d'un referèndum d'autodeterminació d'acord amb la legalitat internacional.

La darrera setmana l'actual enviat especial de la ONU al Sàhara Occidental, Horst Kohler, va visitar els territoris ocupats. Les autoritats d'ocupació una setmana abans de la visita van començar una campanya de detencions i violacions de domicilis d'activistes sahrauís. En aquest temps van detenir 4 persones. El 24 de juny les forces d'ocupació van imposar un bloqueig policial molt fort a la ciutat de l'Aaiun, que acabà materialitzant-se amb la intervenció violenta en les manifestacions ocasionant centenars de ferits, detencions arbitràries, i l'atropellament amb un furgó policial d'un dels manifestants; el seu estat de salut és crític.

En el marc dels acords de pesca i les negociacions entre la UE, Marroc i el Frente Polisario sobre l'espoli dels recursos naturals del Sàhara Occidental, les dues darreres sentències del Tribunal Europeu de Justícia (16 de desembre del 2016 i 27 de febrer del 2018) exclouen el territori del Sàhara Occidental per considerar que el Marroc no té sobirania sobre el territori. Malgrat aquest reconeixement les instàncies internacionals han bloquejat el compliment de les resolucions.

Proposta d'acords:

Primer: Sol·licitar el reconeixement de l'Estat Saharai com a mesura per forçar una solució justa, equitativa i d'acord amb el dret internacional.

Segon: Instar les institucions catalanes públiques i privades a l'enviament als territoris ocupats d'observadors independents i mitjans de comunicació.

Tercer: Denunciar les injustes condemnes així com la situació i les condicions infrahumanes en què es troben els centenars de presos polítics sahrauís a les presons marroquines.

Quart: Exigir la fi de l'assetjament als activistes sahrauís de Drets Humans que treballen a la zona.

Cinquè: Exhortar la Unió Europea a no propiciar l'explotació dels recursos naturals del Sàhara Occidental i a complir les dues sentències del Tribunal Europeu de Justícia (16 de desembre del 2016 i 27 de febrer del 2018) relatives a la falta de legalitat de tots els convenis comercials amb Marroc que inclouen el Sàhara Occidental.

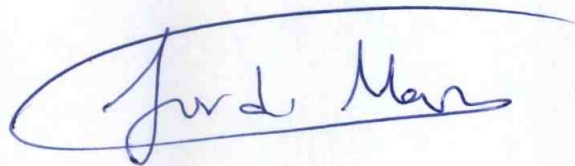
Sisè: Instar l'ONU a posar en marxa de forma immediata, tal com emana de les resolucions, les negociacions entre les parts (Marroc i Frente Polisario) sense condicions prèvies.

Setè: Exigir a l'ONU que doti a la MINURSO (Missió de les Nacions Unides per a la realització del referèndum al Sàhara Occidental) de mecanismes per a la vigilància i el control dels Drets Humans a la zona.

Vuitè: Desenvolupar projectes de cooperació dirigits a millorar les condicions de vida dels refugiats.

Tarragona, Països Catalans

Grup Municipal de la CUP, 12 de juliol de 2018

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jordi Mar', enclosed within a large, sweeping blue oval stroke.